

הוא פרשט ואתה תלוי עד כאן: וזה
הוא שני שבתות זו אחר זו: רב אמר
תחת דאמרין לעיל^ל משום ששולחנות
גמליאל ואם תאחר עד למחרת ראש
השבוע

עדיין היא מחלוקת איתמר נמי ובו'. קשיא אמאי לא פריך מצרימא דקמי אחוזה שבת שניה כל שחל פורים להיות שמוכה ואפילו שבת ערבה ולרב הו' מני

מתינת וחספי שבתם שנתחור כן וכן
שכן צערב שבתה שלפניו שמקדמימן
שבתם שבתה ו"ל דרך צרייתא
היינו צרייתא דבסמוך אחר ממני
דצרייתא החדש הזה ואגב דמי
ואפילו צערב שבת גבי שבת ראשונה
וגבי שבת רביעית דהו דוקא
שבתא נמי צהא צערב שבת ולא
שבתא אף על גב דלא הו דוקא:
ושאר

יא כוותיה דאביי חל להיות
 חל להיות בתוך השבת
 שחל להיות בערב שבת רב
 זמנא דמקדימין דאם כן בצרי להו
 רב סוף חמיסר במעלי שבתא
 לכך מאחרין תנן חל להיות
 שבת אחרת מאי לאו אפילו
 שבת ראשונה כל שחל ר"ח
 אפילו בע"ש דומיא דתוכה
 בה וכן תנא דבי שמואל בה
 שכן אלעזר אומר אין מסרגין
 בזמן שחל להיות בע"ש אבל
 בת שעברה אע"פ שהוא שבט:
 ת בע"ש רב אמר מקדימין
 קדימין כי היכי דלא תיקדום
 כיון דאיכא מוקפין דעבדי
 בן בשניה זכור והא כי מיקלע
 גני בשניה זכור אמר רב פפא
 שבת שניה כל שחל פורים
 שבת דומיא דתוכה מה תוכה
 בה וכן תנא דבי שמואל בה
 תוכה אין מסרגין ורב נחמן
 רב אבא אמר רבי אבא אמר רב
 בת שעברה זכור: בשלישית
 שלישית כל שסמוכה לפורים
 הסמוכה לר"ח ניסן ולא פליגי
 מצע שבת: בריעית ההחדש
 שבת קורין כי תשא ומפטירין
 ח אדר להיות בתוכה ואפילו
 זו היא שבת שניה כל שחל
 שלישית פרה אדומה ומפטירין
 שסמוכה לפורים מאחריה
 שלהם] בראשון באחד לחודש
 ואחזי

אמרי אוקומי הוא דקא מוקמי התם אלא
אמר אבוי "קרו שיתא מואתה תצוה עד
ועשית וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית
מיתביי⁶ חל להיות בפרשה הסמוכה לה בין
מלפניה בין מלאחריה קורין אותה וכופלין
אותה בשלמא לאבוי ניהא אלא לר' יצחק
נפחא קשיא אמר לך ר' יצחק נפחא ולאבוי
מי ניהא תינח לפניה לאחריה היכי משכחת
לה אלא מאי אית לך למימר כופלה בשבתות
הכא נמי כופלה בשבתות חל להיות בכי
הכא נמי כופלה בשבתות חל להיות בכי
תשא עצמה א"ר יצחק נפחא קרו שיתא מן
ועשית עד ויקהל וחד קרי מכי תשא עד
ועשית מתקין אבוי השתא אמרי למפרע
הוא דקרי אלא אמר אבוי קרו שיתא עד

ויקהל וחד תני וקרי מבי תשא עד ועשית
בכי תשא עצמה קורין אותה וכופלין או
מקדימין לשבת שעברה: איתמר ר"ח אדר
אמר מקדימין ושמואל אמר מאחרין רב אמר
יומי שולחנות ושמואל אמר מאחרין אמר לך
מיקלע ושולחנות לא נפקי עד חד בשבא
בתוך השבת מקדימין לשעבר ומפסקין
בע"ש לא בתוך השבת דוקא ת"ש איזו הוי
אדר להיות בתוכה ואפילו בערב שבת מאי
מה תוכה מקדימין אף ע"ש מקדימין אמר שמ
כתנאי מסרגין לשבתות דברי ר' יהודה הנשיא
אמר ר"ש בן אלעזר אימתי אני אומר אין מסר
בזמן שחל להיות בתוך השבת מקדימין וקורא
בשניה זכור וכו': איתמר פורים שחל לד
פרשת זכור ושמואל אמר מאחרין רב אמר
עשיה לזכירה ושמואל אמר מאחרין אמר
בחמיסר עשיה וזכירה בהדי הדדי קא אתיין
ריש ירחא בשבת מיקלע פורים בערב שבת
מאי שניה שניה להפסקה תא שמע יאיוז
להיות בתוכה ואפילו בערב שבת מאי לאו ער
מקדימין אף ערב שבת מקדימין אמר שמואל
חל להיות בשבת עצמה אמר ר"ה לדברי
אמר עדיין היא מחלוקת איתמר נמי א"ר חייא
פורים שחל להיות בשבת מקדים וקורא ב
פרא אדומה וכו': תנו רבנן יאיוז היא שבת
מאחריה איתמר ר' חמא בר' חנינא אמר שבר
הא דאיקלע ר"ח ניסן בשבת הא דאיקלע ב
הזה לכם: תנו רבנן י"ח אדר שחל להיות
ביהודע ואי זו היא שבת ראשונה כל שחל
בערב שבת יבשניה זכור ומפמירין ³פקדתי ו
פורים להיות בתוכה ואפילו בערב שבת ⁴ב
⁴והקתי עליכם ואי זו היא שבת שלישית
⁵ברביעית החדש הזה ומפמירין ⁵כה אמר ה'

מקדימין. וקורין כבי תשא לשבח שבעה

תורה אור השלם הולרכו ליסד צמדינה צט"ו מקדימין ו

חמיסר בתעני שבתא מיקנא. ואחור
היום לא יתחילו ללכת ולישב במדינה
מפני כבוד השבת: **לא נפקי עד
בחד בשבת.** וכי מאחרת נמי איכא
שמי שבתות הלכך מאחרין כדי שלא
לתטעון להפסיק צ"י פרשיות:
בזמן שבת דוקא. דאי מאחרת ודאי
צרי להו יומי לשולחנות: **אמר
שמואל.** האי בתוכה דקמי לאו מוך
שבו אלף שנה שבת עשמו: וכן
אמר רבי שמואל. בתוספתא (א) **דן
ברייטא** אי זו היא שבת ראשונה כל
שחל ר"ח אדר להיות זה ציוס שבת
עשמו ואפילו חל עבר שבת של
אחמול כאילו חל זה. כלמא מאחרין
אשמיטין: **מסרגין.** לשון מסירוגין.^א
כלומר מפסיקין בשבתות צין פרשה
ראשונה לשניה כשחל ר"ח בחול

(א) רש"י ד"ה וכן מנא
דמי שמואל ב' חספספא
שלהן בבייתא ד' אחר:
(ב) ד"ה א' דליקט וכו'
כדרי חזא ב' מנינא:

חד בשנה הכך ממחרת ואין כאן
סירוג: אבל בזמן שאל להיות כבוד
ששם. לא ממחרת על צדדי להו
יומי לשלמות על כרחן נקדים
יש כאן סירוג: הכי גרסין די יידי
חל להיות. ר"ת אדר,
בפרשה המזכירה לה.
נפרטת שקלים (שקל: שם).
וכופלין אותה. כשם
שמי א"פ שקלום
נבואום (שם).

דלא ליקדוש עשייה לזכירה: **מן**
שניה **זכור**. קא סלקא דעתך
 אראש חדש אדר שחל להיות בשבת
 קאי דמיירי ציה רישא דמנמינין:
שניה **הפסקה**. כלומר לאו ארישא
 קאי אלא אסיפא קאי דקמני חל
 להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר
 ומפסקין לשבת הבאה ועלה קאי
 ואמר בשבת של אחר הפסקה
 קורין **זכור** ובתוך שבוע שלאחריה
 יאז פורים: **אין** **שבת שניה**.
 כלומר שבת של פרשה שניה פרשת
 זכור: **שכונה**. לאחריה ואפילו חל
 פורים בערב שבת: **זה**. ציום שבת
 עצמו קורין הפרשה זו ציום ואפילו
 חל בערב שבת אחמול כאילו חל
 לשבת שלמחר והיינו כשמואל: **חל**
להיות פורים בשבת. דברי הכל אין
 קורין זכור לשעבר דהא השתא לא
 קדמה עשייה לזכירה וגבי מוקפין
 קדמה וזכרה לעשייה: **עדיין** **היא**
מחלוקת. אף נזו אמר רב מקדימין
 כדי שתקדש זכירה לעשייה דעירות:

אִיוּ הָיָה שָׁמָּה שְׁלוֹשִׁים. שְׁקוּרִין בֹּר
שַׁעֲבָרָה קְרִינ' לִשְׁמָה שַׁעֲבָרָה פְּרָה אֶל
חֲדָשׁ יוֹסֵן בְּאִמְנַע שָׁמָּה שְׁהוֹרַכְנוּ ל
קְמוּכָה לְפִוּרִים מֵאַחֲרֶיהָ: תָּנוּ ר

לחיות ערב שבת. מכלל דסבר שקורין פרשת שקלים למחר כשמואל ולפיכך אין מפסיקין. ותנא קמא סבר מקדימין וקורין משבת שעברה אצ"פ שהיא שבת כרב, ומפסיקין בשבת שהיא שני ימים באדר. וקומטין לו כרב ואצ"פ דמריש סמואל לסמיניה לית הילכתא כותיה. ת"ד ראש חדש אדר תשל לחיות בשבת קורין כב תשא ומפסיקין ביהרודג ואיזו היא שבת ראשונה כל שולח ראש חדש אדר לחיות בתוכה ואיזו שבת. בשנינו זכור ומפסיקין כל אמר ה' מפרת, איזו היא שבת שנייה כל שחלוך) פורים לחיות בתוכה (ואם) (ואפי') ערב שבת. בשלישית פורים אדומה ומפסיקין וקורין לעולם, ואיזו היא שבת שלישית כל שסמוכה לפורים מאחריה כל שחל ראש חדש ניסן באמצע שבת אבל ואם כל אדר חל (לפרה) ניסן לחיות בשבת נמצאת שבת שלשית הסמוכה לראש חדש ניסן. ברביעית החדש הזה ומפסיקין כל אמר ה' בראשון באדר לחודש כ'. ור"ש ח"כ. אב בשם ר' חייא בר אשי אין מפסיקין בין פורים לחודש. ר' יחיאל אומר אין מפסיקין בין פורים לחדש. וטעם פורשית הללו, בין הכוונות הללו אם צרה לשמות ישנה לאם חדשים לרבינו לאם ישנה. ובדן היו שקידום החדש לפרה, שבאחד בין פורים חוקם משכנן ובדן ימי בניסן נשפרה פרהו, ולמה תקדימוהו מפני שהוא חדרתה כל שישאל.